

Sygn. akt **XXVII Ca 383/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Małgorzata Szymkiewicz-Trelka (spr.)
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Gromek

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Ł. O. i K. B.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powodów i pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 5 września 2016 r., sygn. akt II C 353/16

- zmienia zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym i powództwa oddala oraz w punkcie trzecim w ten sposób, że zasądza od Ł. O. i K. B. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty po 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
- oddala apelację powodów;
- zasądza od Ł. O. i K. B. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty po 630 (sześćset trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

SSO Małgorzata Szymkiewicz-Trelka

Sygn. akt XXVII Ca 383/17

UZASADNIENIE

Oddzielnymi pozwami z dnia 7 grudnia 2015 r. powodowie Ł. O. (II C 353/16) i K. B. (II C 333/16) żądali zasądzenia od (...) S.A. z siedzibą w W. kwot po 400 euro wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za opóźniony lot, a także zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W dniu 17 grudnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt II C 353/16 referendarz sądowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z żądaniem pozwu Ł. O..

Tego samego dnia, w sprawie o sygn. II C 333/16 referendarz sądowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z żądaniem pozwu K. B..

W sprzeciwach od ww. nakazów zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu.

Sprawy zostały połączone do wspólnego rozpoznania postanowieniem z dnia 18 lipca 2016 r. wydanym pod sygn. II C 333/16.

Wyrokiem z dnia 5 września 2016 r. Sąd Rejonowy w punkcie: I. zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwoty po 400 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 października 2014 r. do dnia zapłaty, II. w pozostałym zakresie oddalił powództwo, III. zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwoty po 330 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwoty po 300 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli powodowie i pozwany.

Powodowie zaskarżyli powyższy wyrok w części oddalającej powództwo oraz stanowiącej rozliczenie kosztów procesu, to jest w odniesieniu do punktów II i III.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucili:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 476 k.c. poprzez błędną interpretację terminu wymagalności roszczenia określonego w art. 5 ust. 1 w zw. z art. 67 ust. 1 (2) rozporządzenia (WE) 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r.,
2. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 455 k.c. poprzez jego błędne zastosowanie polegające na uznaniu roszczeń określonych w art. 5 ust. 1 w zw. z art. 7 ust. 1 (2) rozporządzenia (WE) 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. za bezterminowe,
3. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 98 § 1 k.p.c. poprzez błędne uznanie, iż koszt opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa nie stanowi kosztu niezbędnego „do celowego dochodzenia praw i celowej obrony” – nie jest ujęty w „normach przepisanych”,
4. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 98 § 3 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie przy rozliczeniu kosztów procesu treści § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Wskazując na powyższe zarzuty powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez: zasądzenie na rzecz strony powodowej K. B. i Ł. O. kwot po 400 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty, zasądzenie na rzecz strony powodowej K. B. i Ł. O. kwot po 647 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwoty 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 30 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz 17 zł tytułem kosztu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, uchylenie punktu II wyroku, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji. Powodowie wnieśli również o zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej K. B. i Ł. O. kosztów procesu z uwzględnieniem dwukrotności minimalnej stawki kosztów zastępstwa procesowego z tytułu postępowań przed Sądem II instancji.

Natomiast pozwany zaskarżył powyższy wyrok w części, tj. w zakresie punktu I i III, zaskarżonemu wyrokowi zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 118 k.c. poprzez jego zastosowanie i uznanie, że roszczenie o zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku

odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 przedawniają się z upływem lat 10, tj. na ogólnych zasadach,

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 778 k.c. w zw. z art. 775 k.c. poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie zarzutu przedawnienia roszczenia, zgłoszonego przez pozwaną, wskutek przyjęcia, że roszczenie o zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 przedawnia się z upływem lat 10, a nie z upływem 1 roku od dnia wykonania przewozu,

3. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędne ustalenie, że pozew został wniesiony w okresie krótszym niż rok od odbycia podróży lotniczej, mimo iż – jak wynika z akt postępowania pozew został wniesiony w dniu 7 grudnia 2015 r., a lot miał odbyć się w dniu 4 sierpnia 2014 r.

W oparciu o powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów postępowania za obydwie instancje według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację strony pozwanej, powodowie wnieśli o oddalenie apelacji, jako bezzasadnej i zasądzenie na rzecz każdego z powodów kosztów postępowania apelacyjnego, w związku ze złożoną apelacją przez stronę pozwaną, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego zasługiwała na uwzględnienie, natomiast apelacja powodów jako całkowicie bezzasadna podlegała oddaleniu.

Przechodząc w pierwszej kolejności do apelacji pozwanego, należy wskazać, iż w dniu 17 marca 2017 r. Sąd Najwyższy rozstrzygając pytanie prawne zadane przez Sąd Okręgowy w Warszawie podjął uchwałę, stwierdzając, że „roszczenie o odszkodowanie przewidziane w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, przedawnia się w terminie rocznym na podstawie art. 778 KC” (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2017 r., sygn. akt III CZP 111/16).

W świetle powyższego, podniesiony przez pozwanego w sprzeciwie od nakazów zapłaty zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie przez powodów uznać należało za zasadny. Tym samym, na uwzględnienie zasługiwały również zarzuty apelacyjne sprowadzające się do naruszenia przez Sąd Rejonowy prawa materialnego dotyczącego przedawnienia się roszczeń z tytułu opóźnionego lotu.

Powodowie dochodzili odszkodowania za opóźnienie lotu, który miał miejsce w dniu 4 sierpnia 2014 r. Natomiast, z powództwem o jego zasądzenie wystąpili dopiero w dniu 7 grudnia 2015 r., a zatem po upływie 1 roku i 4 miesięcy. Mając na uwadze, że zgodnie z najnowszym stanowiskiem Sądu Najwyższego roszczenia tego typu ulegają przedawnieniu stosownie do regulacji art. 778 k.c. z upływem roku od dnia wykonania przewozu, roszczenie nie mogło zostać uwzględnione z uwagi na skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. dokonał zmiany zaskarżonego orzeczenia, poprzez oddalenie powództwa w całości. Natomiast apelację powodów, Sąd Okręgowy oddalił na podstawie art. 385 k.p.c.

W przedmiocie kosztów postępowania, zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy określoną w art. 98

§ 1 i 3 k.p.c.

Koszty te w pierwszej instancji obejmowały wyłącznie wynagrodzenie ustanowionego w sprawie zawodowego pełnomocnika w wysokości wynikającej z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002

r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (600 zł).

Z kolei, koszty postępowania w instancji odwoławczej obejmowały opłatę od apelacji (2 x 30 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości wynikającej z § 2 pkt 3 w zw.

z § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, w brzmieniu obowiązującym w chwili wniesienia apelacji (1 200 zł x 50% = 600 zł).

SSO Małgorzata Szymkiewicz – Trelka